

ÉLETTÜNK

XLIV. évf. 10. szám (44. Jg. Nr. 10)

Az európai magyar katolikusok lapja

2012. október

MÁRIA ÉS AZ EGYHÁZ

Mária születésének liturgikus ünnepén, szeptember 8-án a Szűzanya állt XVI. Benedek pápa beszédének közép-pontjában, amelyet a 23. Nemzetközi Mariológiai Konferencia mintegy 350 résztvevőjéhez intézett.

Különösen időszerű a konferencia témája: „Mariológia a II. Vatikáni Zsinat után – Befogadás, mérleg és távlatok”, hiszen október 11-én emlékezünk a nagy egyházi összefövetel megnyitásának ötvenedik évfordulójára. Boldog XXIII. János pápa határozott úgy, hogy éppen október 11-én vegye kezdetét a II. Vatikáni Zsinat, mivel 431-ben ezen a napon hirdette ki az Efezusi Zsinat, hogy Mária Isten Anyja, „Theotokos”, Istenszülő.

Megnyitó beszédét ötven évvel ezelőtt János pápa ezekkel a jelentőségteljes szavakkal kezdte: „Gaudet Mater Ecclesia... Örvend az Egyház Anyja, mert az isteni Gondviselés különleges ajándéka-ként elérkezett az a várva várt nap, amikor itt, Szent Péter sírja mellett, Isten Szűz Anyja pártfogásával, akinek ma örömmel ünnepeljük anyai méltóságát, ünnepélyesen kezdetét veszi a II. Vatikáni Zsinat.”

Erre a rendkívüli eseményre emlékezve, idén október 11-én kezdődik a Hit éve, amelyet XVI. Benedek pápa „Porta fidei” – „A hit kapuja” kezdetű motu propriójával hirdetett meg. Ebben Máriát mint a hit példaképét állította a hívek elé, és fohászkodik hozzá különleges pártfogásáért és közbenjárásáért, oltalmába ajánlva ezt a kegyelmi időszakot.

„Az Egyház örvend ma is, a Boldogságos Szűz Mária, a »teljesen szent« születésének liturgikus ünnepén” – tette hozzá a Szentatya.

Ennek a Mária-ünnepnek a jelentőségére mutatott rá a 660–740 körül élt Kré-tai Szent András szerzetes híres szentbeszédében, amelyet Mária születésnapjára írt. Az ókeresztény író azt hangsúlyozta, hogy Mária születésének valódi jelentése és célja az Ige Megtestesülése. Ez az ősi tanúságtétel elvezet bennünket a mostani kongresszus témájához, amelyet a II. Vatikáni Zsinat „Lumen gentium” kezdetű dogmatikus konstitúciójának VIII. fejezete így hangsúlyozott: „Isten Anyjáról, a Boldogságos Szűz Máriáról Krisztus és az Egyház misztériumában”.

XVI. Benedek pápa emlékeztetett rá, hogy fiatal teológusként vett részt a zsinaton, és megtapasztalhatta azokat a külföldi módokat, amelyekkel a teológusok Szűz Máriának az üdvösségtörténetben betöltött szerepét megközelítették. 1963. október 29-én döntöttek el szavazással a zsinati atyák, hogy az Egyházzal szülő dogmatikus konstitúciót gazdagítsák a Máriáról szóló fejezettel.

Mária, hite révén benne foglaltatik a szentháromságos szeretet és szeretetközösség misztériumában; együttműködése az üdvösség isteni tervében és Krisztus egyedülálló közvetítő művében egyértelműen kifejezésre jut, és megfelelő helyet kap a zsinati tanításban. Vonatkozási pont az Egyház számára, aki Máriában önmagára, hivatására és küldetésére ismer.

(Folytatás a 8. oldalon)

Avilai Szent Teréz egyháztanító (1515–1582), ünnepe: október 15.

IMÁDKOZZATOK!

Bensőnkben van valami, ami összehasonlíthatatlanul értékeesebb mindannál, amit látunk: a lélek. Ne úgy képzeljük a lelket, mintha valami csekélyke, szűk dolog volna, hanem úgy, mint egy egész belső világot, amelyben annyi pazar fényvel berendezett lakás van. Ez nem is lehet másképpen, hiszen ott, a lélek bensejében van Istennek lakása is.

A lelki várkastély belsejébe csak egy kapu vezet, és ez az imádság és elmélkedés.

A belső ima nem egyéb, mint benső barátság Istennel, amennyiben gyakran maradunk négy szemközt övele, tudván azt, hogy szeret bennünket. A lélek beszéljen hozzá, mint édesatyjához; adja elő kéréseit, mint tenné édesatyjával, mondja el neki bajait, kérje támogatását. (...) Bánjatok Istennel úgy, mint édesatyákkal, mint testvéretekkel, mint Uratokkal, mint jegyesetekkel.

Aki igazán szeret, az mindenütt szeret, és mindig kedvesére gondol. Szomoru dolog volna, ha csupán félreeső zugokban volna lehetséges a belső ima: az Úr bennünk lakik, bensőnkben együtt vagyunk övele.

A belső ima egész épülete az alázatosság talapzatán nyugszik, és minél mélyebbre alázza magát a lélek a belső imában, annál magasabbra emeli az Úr.

Az alázatosság olyan méh, amely szünet nélkül dolgozik odabent a méhkasban. Ennek munkája nélkül minden elveszne.

Részemről csak három pontra akarom felhívni a figyelmeteket. Ezek megtartása biztosítja nekünk a legjobban azt a belső békességet, amelyet az Úr annyira a lelkünkre kötött. Az első a kölcsönös szeretet egymás között. A második a szakítás minden teremtménnyel. A harmadik az igazi alázat, amelyet ugyan az utolsó helyen említék, de azért a legeslegfőbb, mert a többi mind magában foglalja.

*Semmi se zavarjon,
semmi ne rémítsen,
minden elmúlik;
Isten nem változik;
a türelem mindent elér;
annak, aki Istené,
semmi sem hiányzik;
Isten egymaga elég.*

Avilai Szent Teréz

ALKALOM AZ ÚJ TALÁLKOZÁSRA

Kezdődik a Hit éve

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának ötvenedik évfordulója alkalmából a 2012. október 11. és 2013. november 24., Krisztus Király ünnepe közötti időszakra meghirdette a Hit évét. A tematikus év programját meghirdető nyári sajtótájékoztatón Rino Fisichella érsek, az Új Evangelizáció Pápai Tanácsának elnöke a téma aktualitását hangsúlyozta.

A Hit éve általános válság korszakába illeszkedik bele, amely a hitet sem kíméli meg. A hit válsága drámai kifejeződése egy antropológiai válságnak, amelyben az ember magára maradt, és cél nélkül él a világban. Kortársaink közül sokan nem érzékelik Isten hiányát – mutatott rá beszédében Fisichella érsek. A Hit éve tehát olyan útvonal, amelyet a keresztény közösség kínál fel mindazoknak, akik ismét szeretnének találkozni Istennel.

A Hit évének logója egy hullámokon ringó bárkát ábrázol az Egyház jelképeként. A főárboc egy kereszt, amelynek vitorláit dinamikus jelekkel Krisztus IHS monogramja alkotja. A vitorlák mögött a napot láthatjuk, amely a monogrammal együtt az Eucharisztia-ral utal.

Többnyelvű honlapja van a Hit évének (www.annusfidei.va), amelyen megtalálhatók az év fontos eseményei, a Szentatya programja, az egyes püspöki konferenciák, egyházmegyék, mozgalmak és társulások kezdeményezései. Az esemény hi-

vatalos, latin nyelvű himnusza is elkészült, melynek refrénje fohász Istenzhez, hogy mindnyájunkban növelje a hitet: „Credo, Domine, adauge nobis fidem”.

Október 11-én, csütörtökön kerül sor a Szent Péter téren az ünnepélyes megnyitóra, amely egyben megemlékezés a II. Vatikáni Zsinat ötven évvel ezelőtti megnyitásáról.

Október 21-én, vasárnap a Szentatya hat vértanút, illetve hitvalló boldogot iktat a szentek sorába.

2013. január 25-én, a római Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában szokásos ökumenikus szertartás különösen

ünnepélyes lesz. Azért imádkoznak majd, hogy a keresztények a közös hit megvalósása révén tartsák szem előtt az egység útját mint látható jelet a világ számára.

A vallási eseményeken túl nem hiányoznak majd a kulturális programok sem. 2013. február 7-től május 1-ig tekinthető meg az a kiállítás, amelyet az Angyalvárbán rendeznek egyedülálló remekművekből, melyek Péter apostolt, Krisztus tanúját ábrázolják. □

HÍD NÉPEK ÉS ORSZÁGOK KÖZÖTT

Száznégy ország fiataljai a budapesti Genfesten

Let's bridge – építsünk hidat! Ez volt a mottója a Fokoláre mozgalom által augusztus 31. és szeptember 2. között Budapesten szervezett ifjúsági találkozónak, a Genfestnek, amelyre minden világrészből, összesen száznégy országból tizenkét ezren érkeztek – a népek, országok, vallások és kultúrák közötti hídépítés szándékával.

A Duna-hidak városában szombaton este a fiatalok zászlókkal vonultak végig a városban a Lánchídig, majd látványos, szimbolikus jelentésű flashmob (villámcsődület) következett: aláírt, színes sálakat lengetve-cserélgetve fejezték ki elhatározásukat, hogy testvéri kapcsolatokra töreksenek személyes és közösségi szinten egyaránt, ilyen módon építenek fel sok ezer hidat világszerte. XVI. Benedek pápa üzenetében azt kívánta nekik, hogy a gyönyörű városban megtalálják a „remény jelét”, és ez párbeszédre készítse őket a más országokból, más kultúrákból és körülmények közül érkező társaikkal.

A megnyitón Tarlós István főpolgármester és Bogay Katalin, az UNESCO Közgylés elnöke, Magyarország UNESCO-nagykövete köszöntötte a tizenkétezer fiatal. A Sportarénában zajló program vezérgondolata a hídépítés volt. A fiatalok történetei magukért beszéltek. Bassem Egyiptomból az „I behide” projektről beszélt: fővárosuk két lakónegyedének keresztény és muzulmán lakosságát bevonva falfestményeket készítenek, ezzel próbálják enyhíteni a

Tahrir téren történt zavargások következményeit. Willie Mexikóban él, unokatestvérét a drogcsempészet bonyodalmai között meggyilkolták, ő azonban úgy döntött, nem áll bosszút, hanem szeretettel válaszol a gyűlöletre. Num Thaiföldön a 2011 októberében történt tragikus árvíz idején együtt építette a gátat sok száz fiattallal, hogy megmentsék Bangkok városát. A legkülönbözőbb történetek hangzottak el, amelyek mind bátor döntésekről számoltak be.

A Genfest 2012 a közösségi hálónon is megjelent: a testvériség üzenete a Sportarénából képpel és hanggal együtt azonnal fölkerült a webre, a Facebookra, a Twitterre. A Youtube-on, a hivatalos honlapon és direkt streamingen keresztül közel félmillió „résztvevője” volt világszerte. A Genfest Magyarország részéről is elismerő fogadtatásban részesült. A nemzetközi szervezőbizottság tiszteletére fogadást adtak a Parlament Vadásztermében. A megjelenteket Lukács Tamás, az Emberi Jogi, Kisebbségi, Civil- és Választási Bizottság elnöke köszöntötte.

(Folytatás a 6. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Rommá lett az újkor világképe

Egy adott kor világképe mindig fontos szerepet kap a Szentírás és a teológia számára. A Teremtés könyvét ugyanis abban a korban írták, amikor a kinyilatkoztatás üzenete olyan világképhez igazodott, amely szilárdnak vélte az égboltozatot. Azóta a tudomány messze jutott ettől a világtól, de mindez változatlanul érvényben hagyta a teremtés bibliai üzenetét.

Amikor a görög filozófia kezdeti időszakában az atomisták megfogalmazták tételüket, hogy a világ és annak minden lényé örök és megbonthatatlan atomokból áll, hiába bizonyították más iskolák filozófusai, hogy az atomokból értelmes formákat kialakító eszmei irányító már anyagfözlött. Logikus a következtetés: értelmes eszmék, ideák vezérlik az értelmes formák kialakulását a világban, mint a művészetben is, és az atomisták eltörpülnek Platon és Arisztotelész mellett. A fizikusok számára a leghasználhatóbb modellnek mégis az atomista elgondolás kínálkozott, különösen akkor, amikor Newtonnal az újkor fizika az anyag legkisebb alkotóelemeit, az anyagi testecskéket, úgynevezett *korpuszkulákat* már bizonyítani is tudta. Az atomfizika akkor még a jövő titka volt. Am ha a téglákból palotát építenek, akkor is szükség van az értelmes tervre és annak értelmes kivitelezésére. Márpedig a világegyetem, benne világunk és annak lényei sokkal gigantikusabb „palotát” jelentenek. Tehát a tervező Elme az Istenben hívők számára szilárdan megalapozott következtetés maradt. A materialista viszont az atomok sok évmilliárdos kombinációinak tekintette a világegyetemet, benne az életet és az ember létrejöttét is, értelem és cél nélkül.

Az újkorban az emberi testet óraszerkezetnek tekintették. Ez számos fizikust a materializmushoz és ezzel együtt az ateizmushoz vezetett. Descartes, a híres filozófus és vele sokan mások viszont nem tagadták meg a lelket, sem a szellemi létet, de kénytelenek voltak elfogadni az anyag legkisebb és szilárd összetevőit, az atomokat, illetve a newtoni fizika korpuszkuláit. S jellemző, hogy Descartes az embert „lelki automatának” tekintette: olyan atomszerkezetnek, amelynek mozgását és tevékenységét a lélek irányítja. A gépies-mechanikus világkép jellemzője ez, mint ahogyan általánossá vált az istenhívők körében, hogy a Teremtő a világegyetem „Órásmestere”. Ennél azonban sokkal nagyobb hitet kö-

vetel, ha ezt a gigantikus óraszerkezetet órásmester nélkül magyaráznánk: úgy, hogy az atomok maguktól álltak össze értelmes világegyetemmé, amelyben az emberi test és benne az agy maga is egy csodálatos óraszerkezet.

Csakhogy az örök atomok hiedelmében nem jutott hely a túlvilágnak, és főlegessé tette az anyag teremtését – ha az atomok léte úgyis örök. Ez pedig megnehezítette a keresztény hit két jellemző tételének elfogadását, akkor is, ha Isten léte „órásmesterként” bizonyítható volt. Így alakult ki és maradt érvényben a maga sajátos változataival egészen korunkig a gépies-mechanikus világkép. Ennek jegyében fogalmazta meg Madách *Az ember tragédiájában* a sokat idézett sorokat: „A gép forog, az alkotó pihen. Évmillióig eljár tengelyén, míg egy kerékfogát újítani kell.”

S ez a több száz éves újkor világkép omlott össze korunkban: részben az atomfizika révén, de még inkább a biológiában a DNS fölfedezését követően. Kiderült ugyanis, hogy az élőlények klónozhatók, vagyis újra előállíthatók, mert minden egyes élő sejt DNS-ében az egész élőlény genetikai „tervrajza” megtalálható. Márpedig nincsen olyan óraszerkezet, amelynek legkisebb összetevői magát az egész órát rejtetten magukban hordoznák. Miután tehát az atomfizika fől számolta az örök és megbonthatatlan anyagrészecskék több évezredes hiedelmét, ami a gépies-mechanikus világkép alapja, mindezt betetőzte a klónozás felfedezése és alkalmazása. (Az első klónozott állat, a híres Dolly nevű birka három felnőtt nőstény sejtjeiből jött létre, apa nélkül, 1996-ban.) Ez ugyanis végképp lerombolta az atomisták és az újkor fizika örök és megbonthatatlan anyagrészecskéibe vetett hitét. Mert hit volt ez is – a maga módján. Egy erre építő materialista és ateista számára mindenképpen.

Érdemes két lényeges következményre utalni: mennyiben változott az élő és élettelen megkülönböztetése, és mennyire új távlatot nyert a modern agykutatás, miközben az atomfizika révén a túlvilág hite nemcsak zöld utat kapott, de a fizikus maga kénytelen azt elfogadni (vö. a tizenegy dimenziós világkép). Maradunk azonban az említetteknel.

1. Az élő és az élettelen lények között a hagyományos gépies-mechanikus szemlélet csak fokozati különbséget látott. Mintha egy élőlény a kristálytól csak ab-

ban különböznék, hogy annál jóval bonyolultabb atomszerkezet. Ma már tudjuk, hogy ez a fokozati különbség tarthatatlan. A kettő között nincs ilyen átmenet. A különbség lényegi, hiszen sem a kristályt, sem az óraszerkezetet nem lehet klónozni, az élőlényeket pedig lehet.

2. A test és lélek összefüggése az emberben titokszerű ugyan, de már nem olyan áthidalhatatlan, mint Descartes gépi automatája esetében, amelyet a lélek mint szellemi komponens mozgat. Sokkal inkább a fizikai energia és a szellemi energia egymásra hatása ez, amelynek során az ember szellemiségével úgy tud uralkodni az anyag felett, hogy operáció útján képes saját agyát módosítani, irányítani, szemben az állatokkal. Mert az állatot az agya irányítja mozgásában, az ember pedig képes az agyát eszközként használni, saját eszméinek, terveinek megvalósítására. Micsoda különbség!

Mindez persze csak kiragadott példa arra, hogy milyen mértékben változott meg az elmúlt századok gépies-mechanista világképe az atomfizika és a DNS felfedezései által. Ez azonban nem akadályozza a jelen egyes materialista és ateista tudósait abban, hogy a gépies-mechanikus szemlélet mellett megmaradjanak, szembeszegülve ezzel a tudomány haladásával. A több könyvet kiadó, kiváló írói képességekkel is rendelkező angol biológus, Richard Dawkins például többször is kijelenti *A vak órásmester* című könyvében, hogy „Mi mind gépek vagyunk” (im. 15. o.). Az ő mestere, Paley ugyanis még a Világegyetem „Órásmesterének” tartotta Istent (mint annyi más hívő gondolkodó akkoriban). Dawkins nem veszi észre, hogy közben az atomfizika és a DNS révén a gépies-mechanista világkép végérvényesen összeomlott. Ha pedig ezt egy magyar pap-professzor mondaná el neki, kikérmé magának. „Pap? És még hozzá magyar? No nem!” – Ezt nevezzük mi makacs előítéletnek.

A tudomány azonban fejlődik, olykor mérföldes léptekkel. Jelenünkben annyira, hogy nyomában rommá lett az elmúlt századok gépies-mechanista világképe. S mindez nem keresztény hitünk cáfolatát, hanem annak hatásosabb tudományos megalapozását jelenti. Mert a világképek változása olyan, mint a színpad technikájának változása. Márpedig a Hamlet vagy a Rómeó és Júlia érvényes volt a Globe színpadának egykori kezdetleges technikai felszereltségével éppúgy, ahogyan korunk „mindentudó” színpadtechnikájával érvényes maradt, mint a Szentírás üzenete a teremtésre vonatkozóan, a világképek változása ellenére is.

Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Októberre

Általános szándék: Az új evangélizálás kibontakozásáért és előrehaladásáért a régi idóktól fogva keresztény országokban.

Bizonyára mindnyájan megéltük, hogy amikor jó hírt kapunk, boldognak, izgatottan érezzük magunkat, és sietve közöljük másokkal is, hogy velünk együtt örüljenek. Ilyen szellem élte az „új evangélizálásnak” szentelt havi szándékot is.

Az Egyház küldetése kezdettől fogva az Evangélium hirdetésére irányul. Hogy csak az utóbbi időkből említsünk néhány példát: 1974-ben ez állt a püspöki szinódus érdeklődésének középpontjában; VI. Pál, II. János Pál, XVI. Benedek pápák is egyre ezt sürgetik. Miért hogy „új” most az evangélizálás?

Az, hogy Jézus örömhírért elvisszük olyan vidékekre, olyan közösségekre, amelyek még nem találkoztak vele, ma is feladatunk és elfoglaltságunk. Van azonban egy újabb tény: évszázadok óta keresztény országokban – különféle okokból – jelenleg gyengül és haldoklik az Evangélium jelenléte és hatása. Az evangélizálásnak ez a jelenlegi újdonsága arra is vonatkozik, hogy szükség van kimunkálni és a gyakorlatba átvinni új módszereket, erőteljes és meggyőző munkamódot, nevezetesen a közlés új technológiáinak alkalmazását.

XVI. Benedek pápa 2010. októberben új pápai tanácsot létesített az új evangélizálás előmozdítására, valamint ezt a témát állította a püspöki szinódus 2012 szeptemberére összehívott közgyűlésének érdeklődési középpontjába. Az új pápai tanács első ülésén, 2011. május 30-án a pápa ezeket mondta: „Jézus Krisztust, a világ egyetlen üdvözítőjét hirdetni ma bonyolultabbnak tűnik, mint a múltban; feladatunk viszont ugyanaz marad, mint történelmünk hajnalán. A küldetés nem változott; annak a lelkesedésnek és bátorságnak, amely az apostolokat mozgósította, szintén nem szabad változnia.” „Az új evangélizálásnak meg kell találnia az utakat és eszközöket, amelyek az üdvösség hirdetését hatékonyabbá teszik.”

Új nehézségek és új módszerek mellett fontos igazság, hogy a siker nagymértékben függ a személyes tanúságtételtől. Már idézett beszédében mondta a pápa: „A hívek életmódjának igazán hithirdetőnek kell lennie, és annál meggyőzőbbnek, minél válságosabb azok élete, akikhez beszédjüket intézik.” Pár nappal korábban a pápa így fogalmazott: „Azt kívánom, hogy feltámadott Urunk melegítse fel szíveiket, és segítse önöket, hogy a megváltás gyümölcsét árásszák szét a társadalmi szféra új evangélizálásával, valamint az Evangéliummal összhangban lévő igaz élet tanúságtételével.”

„Új evangélizálásról beszélni nem jelenti azt, hogy egyetlen formulát kellene kifejleszteni, amely minden helyzetre állna. Mindazonáltal nem nehéz belátni: mi másra van szüksége a hagyományosan keresztény területeken élő valamennyi egyháznak, mint egy megújult missziós lendületre, a kegyelem adományára való új nyitottság kifejezésére.”

(Az imaapostolság egyesült államokbeli országos igazgatója, James Kubicki SJ nyomán)

Missziós szándék: Hogy a missziós világnap megünneplése alkalmul szolgáljon az evangélizálásban való megújult elköteleződéshez.

Ez a szándék tudatosítja bennünk, hogy az Evangélium hirdetése az Egyház fő feladata, sőt az Egyház önazonossága. Mindnyájunktól azt kéri, hogy újítsuk meg az evangélizálásban való elköteleződésünket.

(Folytatás a 7. oldalon)

LÁTOGATÓKÖZPONT A SZEGEDI FERENCESEKNÉL

A Tisza-parti város történetét, a barátok és az itt élők kapcsolatát bemutató látogatóközpont nyílik az uniós támogatással felújított alsóvárosi ferences kolostorban. Amikor 2003-ban kiállítást rendeztek a templom felszentelésének ötszázadik évfordulója alkalmából, már akkor felvetődött az ötlet: be kellene mutatni a nagyközönségnek a ferencesek értékeit, és azt, miként kapcsolódott össze a barátok és a szegediek élete az elmúlt fél évezredben.

A templom és rendház Pannonhalma után a második legnagyobb középkori eredetű egyházi épületegyüttes Magyarországon, amely mind a mai napig eredeti funkciójának megfelelően működik. A kolostort, amelyet 1950-ben államosítottak, majd hosszú évtizedekig szociális otthonként működtettek, 1989-ben kapta vissza a ferences rend. Az épület külsőleg rendkívül rossz állapotban volt, ezért vált szükségessé a felújítása, melyre 265 millió forintot támogatást nyertek.

A rendház egyik, a nagyközönség előtt elzárt szárnyában továbbra is a szerzetesek és a növendékek élnek majd, a másikon azonban vetítőtermet, kiállítóhe-

A középkori épületegyüttes

lyeket alakítottak ki. Itt a csoportosan érkező vendégek megismerhetik a ferences alapértékeket – szegénység, tisztaság, engedelmesség –, fotók, valamint egy dokumentumfilm segítségével a barátok mindennapjait.

A kiállításon több kultúrtörténeti ritkasággal is találkozhatnak az érdeklődők: bemutatják azt a miseruhát, amelyet a legenda szerint Mátyás király palástjából készítettek, amit 1465-ben ajánlott föl a ferenceseknek; egy, a XV. századból származó széket, amely az egyik legrégebbi ülőalkalmatosság az országban, és néhány darabot a XX. század elején kínai misszióban dolgozó szerzetesek gyűjteményéből.

A kiállítóterek mellett gyógynövényes kertet is kialakítottak, melyben több mint harminc – likőrök, pálinkák és teák alapanyagául szolgáló – gyógynövényt fognak termesztetni. A kertből nem hiányozhat a fűszerpaprika sem, melyet a XVII. században itt ültettek először Magyarországon, s melyet a Balkánt járó szerzetesek ismertettek meg az alsóvárosiakkal.

A kolostorkertben kapott helyet a kőtar is, ahol a kolostor helyén álló egykori középkori templom díszes faragású emlékeit láthatják meg a vendégek.

MTI/Magyar Kurír

CSERHÁTI FERENC ANGLIÁBAN

Nagy élmény és kegyelmi idő volt a magyar angliai katolikusok számára együtt lenni és vendégül látni szeptember első napjaiban Cserháti Ferenc püspököt, az apostolok és egyben a világban szétszóródott magyarok sorsát szíven viselő Mindszenty bíboros utódját.

Százhusz éve született Mindszenty József, aki végiglátogatta az emigrációban élő magyar testvéreit, buzdítva és bátorítva őket a katolikus hit és a magyar hagyományok megőrzésére. Tette mindezt élete végéig, töretlenül és hűséggel, mindenhol hitet, reményt és szeretetet sugározva maga körül. Vitte Jézus Krisztus üzenetét a világban szétszóródott magyar testvéreihez.

Az ő küldetését végzi ugyanazzal a szeretettel és buzgósággal Cserháti püspök atyánk is, amikor járja a világot, találkozik a külföldön szétszóródott magyarokkal. Angliában élő honfitársaink is nagy szeretettel fogadták és szívükbe zárták a „vándor püspököt”.

Lelkipásztori látogatásának első napján, szeptember 1-jén az észak-angliai Manchesterben élő magyarokat kereste fel. Ezen a vidéken magyar főpásztor nagyon régen járt. A London és Manchester közötti távolságot körülbelül két óra alatt lehet megtenni gyorsvonattal. Nagy szeretettel fogadták a főpásztorukat az itt élő katolikus magyarok, akiket immár tíz éve szolgál lelkipásztorként a Szege-Csanádi Egyházmegyéből érkezett Fülöp Menyhért atya.

A délutáni szentmise keretében, amelyet a Szent Ágoston-templomban ünnepeltünk meg, Cserháti Ferenc püspök átadta Erdő Péter bíboros köszöntését, és a bérmlás szentségében részesített két lelkes magyar fiatalt. Prédikációjában a püspök felidézte Mindszenty bíborosnak egy gyermekkori élményét, aki gyermekként galambokat tartott, és minden este hívogatta őket vissza a kalitkába e szavakkal: „tubi, tubi, tubicám, gyertek haza”! Becézgetve fejezte ki irántuk érzett szeretetét, és a galambok leszálltak a vállára. A gyermek, aki nagyon szerette galambjait, később, főpásztorként még jobban szerette a rábízott nyáját, a magyarjait, a nemzetét. Cserháti püspök

Az angol templom magyarrá lett

ezen a példán keresztül bátorított minden hívót, hogy hasonló szeretettel fogadják a Szentlelket, az Ő szeretetre hívó hangját. Remélem, hogy a két bérmlálkozó fiatal is meghallotta a Szentlélek sugallatát, amelyet ez a történet nagyon szépen kifejez.

A szentmise után következett a testvéri agapé, a vendégszeretet, a magyaros túrós csusza és a testvéri jó szó. Hiszen közben mindenki beszélgetett egymással, megosztva a napi örömeiket és gondokat. Az első keresztyének is így élték meg a krisztusi szeretetet, amely képessé tette őket arra, hogy együtt maradjanak Krisztus asztala és tanítása körül, vállalva még a vértanúságot is. Eszembe jutnak Pál apostol missziós útjai, amikor járta a fiatal keresztyény közösségeket, tanítván és bátorítván őket az igaz hit megtartására és továbbadására. Ugyanezt teszi Cserháti Ferenc püspök is, amikor

meglátogatja a rábízottakat, az elvándorolt vagy otthonukat elhagyni kényszerült magyar testvéreket.

Cserháti püspök atya lelkipásztori látogatásának második napján, szeptember 2-án Londonban megültük Szent István ünnepét a közeli Szent Péter és Pál-templomban. Ez az angol templom pár

Londoni hívek körében

óra a magyarok Szent István-temploma lett, ahol ötvenhatos és későbbi emigránsok, magyar családok és Londonban dolgozó fiatalok egy hangon zengték e szép éneket: „Isten, hazánkért térdelünk elődbe”. Még ha távol vagyunk is az őhazától, szeretteinktől, könnyes szemmel énekelünk együtt szeretett főpásztorunkkal, kérve Szent István királyunk közbenjárását önmagunkért és magyar nemzetünkért.

A főpásztor tolmácsolta Erdő Péter bíboros üzenetét, majd a prédikációban mindenkit buzdított és bátorított Szent István intelmeinek követésére, Istenbe vetett hitünk megvallására és hétköznapi gyakorlására, az imádságra, a vasárnapi szentmisén való részvételre, az Eucharisziából való táplálkozásra. Arra, hogy szeressük a Katolikus Egyházat, segítsünk a szegényeken úgy, ahogy tette mindezt államalapító szent királyunk – aki Istennek és Szűz Máriának ajánlotta fel országát, a magyar nemzetet és a Szent Koronát. A szentmise befejezése előtt a püspök megáldotta az új kenyert, ahogy minden magyar katolikus templomban szokás Szent István ünnepén – ezzel is kifejezve hálánkat a Jóistennek a mindennapi kenyerünkért.

A kenyér megáldása után Cserháti Ferenc püspök felköszöntette Tüttő György atyát, aki hosszú éveken keresztül szolgálta az Angliában élő magyar katolikus testvéreket, és aki szeptemberben ünnepelte 87. születésnapját. Ez után adták át a Virág József volt angliai főlelkész által alapított Szent István-díjat az idei kitüntetettnek, az '56-os Adler Editnek, aki már huszonkét éve szolgálja és vezeti fáradhatatlanul az Angliai Római Katolikus Magyar Egyesületet (ARKME).

Püspökünk főpásztori áldásában részesített minket, majd a magyar himnusz eléneklésével ért véget az ünnepi szentmise. A Szent István Házban finom magyar ebéd fogadta a jelenlévőket, s közben lehetőség volt beszélgetni, megosztani egymással az élményeinket. A szép és emlékeztető ünnep újra megmutatta: Angliában élnek magyar testvérek, akik tudnak együtt ünnepelni, imádkozni, szeretni. Köszönjük Cserháti Ferenc főpásztorunknak ezeket a kegyelmi napokat, és szeretettel visszavárjuk. Isten éltesse a főpásztorunkat!

Csicsó János főlelkész, London

„ISTEN TENYERÉN A MAGYARSÁGÉRT”

A belgiumi Genkben tartotta gyémántmiséjét Dobai Sándor atya, a Benelux államok magyar főlelkésze.

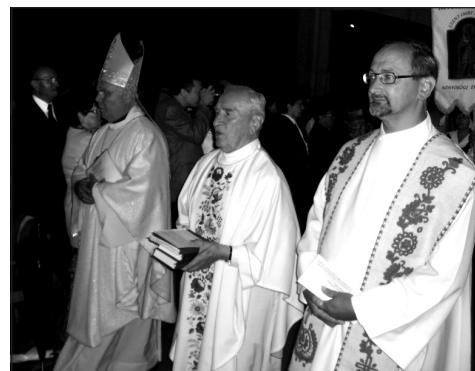
A nyolcvanöt éves Dobai Sándor a Brüsszeltől mintegy száz kilométerre fekvő, 600 ezer lelket számláló Liège-ben él és tevékenykedik hosszú évtizedek óta. A Genk városában megtartott gyémántmisét összekapcsolták a belgiumi magyarok Szent István-ünnepével. A Krisztus Király-templomban több százan gyűltek össze ez alkalomból.

Szentbeszédében Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelki gondozásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök elmondta: Szent István emléke arra kötelez, hogy újra és újra Istenre irányítsuk figyelmünket. Hozzátette: Legtöbbször megcsodáljuk benne a böles uralkodót, a nagy szentet, a hithirdetőt, azt azonban már alig vesszük észre, hogy Szent István királyunk elsősorban igazi keresztyén ember volt, aki komolyan vette krisztusi küldetését és hivatását a világban és az Egyházban. Hitt Istenben és hite szerint élt, folytatta Krisztus Urunk megváltó művét azon a helyen és körülmények között, ahová Isten őt állította. Cserháti Ferenc szerint Dobai Sándor atya, akárcsak egykor szent királyunk Pannóniában, hat évtizedes papi szolgálata során ugyancsak azon fáradozott, hogy Krisztushoz vezesse Hunnia Belgiumba szakadt fiait. Ő Belgiumban lett népünk prédikátora, hitünk tanítója és apostola: azon fáradozott és fáradozik, hogy üdvösséget nyerjünk Krisztusban, és senki el ne vesszen Szent István király népéből – méltatta szentbeszédében Dobai atyát a püspök.

Mint Cserháti Ferenc is kiemelte: Dobai atya együtt nőtt fel a belgiumi magyar emigrációval és ennek lelkipásztori szolgálataival. Lelkipásztori feladatát, sok évtizeddel a vállán, ma is töretlen lelkesedéssel végzi. Pappá szentelésének hatvanadik évfordulója alkalmából tehát van miért hálát adnunk Istennek, és van miért köszönetet mondanunk neki.

Dobai Sándornak eléggé viszontagságos élete volt, különösen a kezdet volt emberpróbáló. De Isten tenyerén hordta, óvta, vigyázta őt. A háború végén, 1944. december 31-én közel kétszáz magyar fiattal neki is útnak kellett indulnia hóban, hidegben, hogy a végsőkéig védelmezzék Németországot. Tulajdonképpen félig hadifoglyok, félig munkaszolgálatosok voltak. Az angol-amerikai csapatok Hollandián át Belgiumba vitték őket, egy Brüsszel melletti gyűjtőtáborba, majd Edigenbe, ahol körülbelül négyezren

voltak magyarok – rettenetes körülmények között. Dobai atya hadifogsága 1946 februárjában ért véget, amikor az ottani nunciátúra egyik megbízottja papi tanulókat keresett. Tekintettel arra, hogy Dobai atya papírai tartalmazták, hogy bencés növendék volt, sikerült kijutnia a táborból, azaz megmenekült. Ezt követően egy lelkigyakorlatos házba került, negyvenedmagával, litván, román, lengyel és magyar papnövendékekkel, ahol hat hónapot töltött. Egy belgiumi magyar pap szerzett számára ösztöndíjat a papi szemináriumba.

Hatvan éve szolgálatban

1952 júliusában szentelték pappá. Kétéves kápláni tevékenységét követően flamand vidékre került, ahol négyezer bányásznak lett a lelkésze, akik 29 nemzetiségi csoportra oszlottak. 1956-ban püspöke visszarendelte őt Liège-be, mert novemberben és decemberben megérkeztek a magyar menekültek. Körülbelül hatezren jöttek Belgiumba, s tekintettel a jó kapcsolataira, Dobai atya rengeteget tudott nekik segíteni: lakást szerzett, munkát keresett, fordításokat végzett a híveknek, s így valamennyiüket megismerte. Hamarosan már csak a magyarok lelkésze volt. De mint mondja: a magyar lelkész nemcsak a papja, hanem apja, testvére, szociális gondozója, tanácsadója, egyszóval mindenese a belgiumi magyaroknak.

Csaknem hat évtizede gondolja a Liège-től nem messze lévő bannuex-i zárándokhelyet, ahol az 1956 őszen belga munkásfiatalok által emelt magyar keresztelnél (melyen piros-fehér-zöld felirat hirdeti: „Hongrie en sang”, azaz „Magyarország vérben”) minden évben megemlékezést tartanak. Dobai atya jelenleg öt egyházmegyében dolgozik, és kilenc helyen tart magyar nyelvű szentmisét mint a Benelux államok magyar főlelkésze. Hollandiába és Luxemburgba pedig több száz kilométert utazik misézni vagy temetni, mert ott nincs magyar pap.

Tarics Péter

MAGYAR SZERZETESNŐ SASSUOLÓBAN

Különleges szerzetesi fogadalom megújítására került sor augusztus 28-án az olaszországi Modena közelében lévő Sassuolo városka karmelita kolostorában.

A templom szentélye mögött, ráccsal elválasztva, a nővérek között az első sorban foglalt helyet Maria Amata Kinsztler, kezében vastag, csonkig égő magyar gyertyával, amelyet a huszonöt évvel ezelőtt kimondott „igen” megerősítése jelöl az oltárra helyeztek. Az ünnepélyes vízszentelés és szenteltvízhintés a keresztségre és az elkötelezett élet értékére utalt. Az evangélium után pedig az „anya”, a kolostor előljárója kezébe helyezett két tenyér és a könnyek között kimondott szavak egy élet odaadását, annak megerősítését jelentették.

A Kiskunhalason született magyar lány még akkor kényszerült hazája elhagyására és lépett a szemlélődő karmeliták közé, amikor itthon ez a fajta szerzetesi élet lehetetlen volt. Erősen érezte a hívást, a készletést, itthon hagyta család-

ját, szüleit, testvéreit, mindenét. 1983. március 13-án titokban hagyta el az országot, előbb az ausztriai Linzben, majd Rovigóban élt, tizenöt éve pedig Sassuolóban folytatja szerzetesi életét.

Amata nővér (neve annyit jelent: akit Isten szeret) munkája a renden belül a szentmiséhez szükséges ostyák előállításása, sütése, csomagolása, küldése a megrendelőknek. Szinte egész Észak-Olaszországot ők látják el ostyával. Feladata emellett a beteg nővértársak ápolása, a konyha, a kert, a közös imádság, a takarítás, az állandó szellemi továbbképzés, a tanulás.

A magyar nővér ünnepe most háromszoros: tizenöt éve él Sassuolóban, huszonöt esztendeje tette le örökfogadalmát, és harmincöt éve érettségizett – még odahaza.

Pákozdi István/MK

Gyerekeknek

CSAK ÖN UTÁN...

Tessék – mondta egy fiatal férfi a másíknak tegnap reggel a metróban, a mozgólépcsőnél –, csak ön után. Egy-szerre sodródtak a tömegben a lépcső aljához, és mivel mindketten természetes emberek voltak, egyszerre csak egymást gyűrve, lökdösve léphettek volna a lépcsőre. Ha bármelyikük tolaodni kezdett volna, könnyen adódik fennakadás. Bizonyára rádöbentek, hogy egyszerűbb előreengedni a másíkat. Mert aki vállalja ezt a kis hátrányt, az is előbb léphet föl a lépcsőre, hamarabb jut közelebb a céljához. Lehet, hogy erre nem is most döbentek rá, hanem így tanulták gyerekkorukban.

Azért is mesélem most el, hogy a mai gyerekek is minél többen megtanulják: könnyebben, hamarabb és jobbkedvűen jutunk tovább utunkon, ha udvariasak vagyunk egymással.

Fiataloknak

„ÉS MEGLÁTOGATTATOK...”

A nagy és híres londoni Heathrow repülőtér közelében létezik egy annál hírhedtebb börtön. Körülbelül hétszáz bebörtönzött lakója van, többségük fiatal, akik Európa különböző országaiból érkeztek Nagy-Britanniába, és akik különböző bűncselekmények elkövetése miatt kerülnek be ide. Lopás, rablás, testi sértés, verekedés, zsarolás, kábítószer-terjesztés vagy -fogyasztás: csupa olyasmi, ami a bűn, a rossz gondolkodás, a bűnös társaság következménye. Ami még nehezíti a helyzetet – és azok dolgát, akik segíteni próbálnak ezeken a fiatalokon –, hogy különböző kultúrákból, vallásokból érkeztek a ház lakói.

Az egyik májusi napon a börtön katolikus lelkésze hívott telefonon. Magyarul beszélő katolikus papot keresett. Bemutatkoztam én is, és közöltem vele, hogy jó helyre csemetetett. Elmondta: a sok fiatal között van egy magyar is. Katolikus papok, anglikán lelkészek, muzulmán imámok igyekeznek megmenteni ezeket a fiatal lelkeket. Ebben az épületben nagyon sok a szenvedés, a keserűség: a bűn elszakította édesanyáktól a gyermekeiket, a bűn elszakította Istentől a gyermekeit, de ugyanakkor a megtisztulás, a megtérés helye is lehet a börtön. Vannak fiatalok, akiknek sikerül az újakezdés, aztán vannak, sajnos, akik inkább a menekülést és az öngyilkossá-

Két bátyám sokat verekedett gyerekkorunkban. Vitáik gyakran végződtek pofozkodással; ha édesanyánk rákérdezett, hogyan is kezdődött a békétlenkedés, többnyire az volt a válasz, „azzal, hogy ő visszaütött”. Ők még a rendes lépcsőhöz rohanva is gyakran taszigálták egymást, mindig le akarták győzni a másíkat, gyakran föltartva a lépcsőházban járókat, aminek olykor az lett a vége, hogy mindketten kaptak egy-két taslit édesapánktól. Aztán, ha lassan is, megtanulták az udvariasságot. Sőt többet: a békés együttélést.

Ha egyszer csak mindenfelé elterjedne az udvariasság, jobban éreznénk magunkat, békésebb lenne az élet. És ha véletlenül kialakulna is valami szembenállás, egyik fél se ütné, egyik katona se löne, mert nem illik „tolakodni”, inkább mindkettő azt mondaná: csak ön után...

Erzsébet néni

got választják és feladják a harcot, a küzdelmet.

Meglátogattam a magyar fiatal. Igyekeztem Jézust látni benne is, az ő vonásait felismerni az arcán. Hiszen Jézus mindenkiért jött: a jókért és legfőképpen a bűnösökért és a betegekért halt meg a keresztfán. Pár órát együtt töltünk találkozásaink során, beszélgetünk, imádkozunk, és együtt kérjük a lelki szabadulás kegyelmét, ajándékát.

Tegnap a börtönellelkész újra hívott, és közölte a szomorú hírt: a magyar fiatal újra megpróbálta felakasztani magát, de hála Istennek a börtönőrök éberségének köszönhetően újra sikerül őt megmenteni. Találkozásaink során sikerült valamennyire megismernem ezt a fiatal magyar testvéreket, akik ezt a cikket elolvassák, mondjanak el egy rövid imát ezért a szegény, börtönben szenvedő testvérért.

Szeretném megkérni mindazokat az idős vagy fiatal magyar testvéreket, akik ezt a cikket elolvassák, mondjanak el egy rövid imát ezért a szegény, börtönben szenvedő testvérért.

Szűz Mária, bűnösök menedéke, a beteg és szenvedő lelkek segítsége, gyógyítója, bebörtönzött gyermekeid menedéke – könyörögj érettünk! Ámen.

János atya Londonból

A PLAYBOYTÓL AZ ARARÁTIK

Donna D’Errico, aki a kilencvenes évek második felében forgatott amerikai Baywatch filmsorozat egyik sztárja volt – valamint fotókat közölt róla a Playboy is –, katolizált, a nyáron megmászta az Ararátot, s most dokumentumfilmet készül forgatni Noé bárkájáról.

Az 1968-ban született Donna egy Las Vegas-i limuzincég tulajdonosa volt, a férfimagazinban közölt fotók után került bele a Baywatchba, majd számos más filmben is szerepelt. A színésznő 2011-ben jelentette be, hogy szeretné megvalósítani régi álmát, az Ararát megmászását. Edzeni kezdett, és tervét valóra is váltotta: idén augusztusban tért vissza a törökországi hegyről, ahol a legenda szerint fennakadt Noé bárkája. Útja vége felé Donna még egy komolyabb sérülést is szenvedett.

A 44 éves színésznő a FoxNews tévécsatornának azt nyilatkozta, hogy hisz abban, amit a Biblia ír, de ezt több történész is megerősíti, így nem csak a Szentírásra hagyatkozik, amikor elfogadja, hogy az Ararátot lehetnek vagy lehettek Noé bárkájának maradványai.

A színésznőtől azt is megkérdezték, hogy mennyire tartja magát vallásosnak. „Teljes mértékben – felelte. – Minden vasárnap misére megyek, és minden este elmondom a rózsafüzért a gyermekeimmel.” Az egykori Playboy-szereplésével kapcsolatban Donna D’Errico megjegyezte: követett el hibákat a múltban, de ma teljesen más embernek érzi magát, mint akkor volt. Az egy olyan fejezete volt az életének, amelyet teljesen lezárt.

□

AZ EURÓPAI CSALÁDELLENESSÉGRŐL

EU-képviselő előadása a nagyszombati családkonferencián

A MÉCS Családközösségek nemzetközi szervezete, a Christian Family Movement augusztus 29. és szeptember 1. között tartotta Európai Családkongresszusát a felvidéki Nagyszombatban (Trnava). A négynapos találkozón részt vett Bíró László tábori püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferense, valamint a MÉCS magyarországi és felvidéki magyar képviselői.

Az európai résztvevőkön kívül az Egyesült Államokból és Thaiföldről érkezett házaspárok képviselték a CFM világszervezetét; Japánból pedig Donnon Murray ferences misszionárius jött, akinek nevéhez fűződik a MÉCS-napok lelki gyakorlatok magyarországi és szlovákiai elindítása.

A konferencián előadást tartott többek közt Anna Záborská európai parlamenti képviselő, aki 1998 és 2004 között szlovákiai parlamenti képviselőként, 2004 és 2009 között pedig az EP női egyenjogúságért felelős bizottságának elnökeként tevékenykedett. A képviselő asszony előadásában elmondta: az európai politizálás problémái súlyos hiányosságokból fakadnak. Ilyen például, hogy az Európai Unióban nincs definiálva a házasság és a család fogalma. Az emberi jogok európai uniós chartája nem kizárólag egy férfi és egy nő között tekinti lehetségesnek a házasságot, hanem azonos neműek között is, mondván, hogy senkit sem lehet diszkriminálni nemi irányultsága alapján. E meghatározatlanság az alapvető oka annak, hogy nincsen sikeres európai családpolitika.

Téves az EU-direktívák azon szemlélete is – folytatta a képviselő asszony –, amely az embert kizárólag munkavállalónak és adófizetőnek tekinti, ám hiányoznak szótárából olyan fogalmak, mint apa, anya, szeretet, idő, megbecsülés, bizalom; anya helyett például a várandós munkavállaló kifejezést használja.

Rejtett családellenes diszkrimináció érhető tetten az Európai Bizottság javaslattervezetében is, amely a nagycsaládot a nők kibontakozásának akadályaként

tünteti fel. A gyermekek jogainak európai uniós stratégiáját ismertető közlemény úgy beszél a szülőkről, mintha valamennyien erőszakosak, alkoholisták, drogfüggők lennének, jó szülők pedig nem is léteznének. Az Európai Bizottság szerint jövedelmezőbb, ha az állam gondoskodik a gyermekekről, a szülők pedig dolgoznak és adót fizetnek.

Anna Záborská szerint a társadalom és a gazdaság legégetőbb problémáinak megoldása az lenne, ha a család kerülne a politika középpontjába, vagyis minden törvényt és politikai döntést elsősorban a családra gyakorolt hatása szempontjából mérlegelnének.

Vannak biztató jelek, mert az ENSZ, az Európa Tanács, az OECD és a Világ-

bank egyre inkább elismeri a szülők fontosságát a gyermek fejlődése szempontjából, és a közelmúltban kiadott tanulmányaikban gazdasági szempontból is egyértelműen pozitívan ítélik meg a családot. Nem így az Európai Unió – tette hozzá az előadó.

Mi hát a teendő? Fontos, hogy minden lehetséges fórumon hangot adjunk a család melletti érveknek: hangsúlyozzuk, mi mindent ad a család a társadalomnak, amellet, hogy hosszú távon gazdaságilag is „kifizetődő”. Nem a családelleneseké az utolsó szó, csak mindig az nyer teret, aki hangosabban kiabál és ügyesebben használja a médiát – ám ettől még korántsem biztos, hogy igaz van. Az Egyház társadalmi tanítása minden ember, hívők és nem hívők egyetemes közjavát szolgálja; hangoztassuk bátran! – buzdította hallgatóságát az európai képviselő.

Ménesi Krisztina/Magyar Kurír

TEMERIN CSALÁDIAS ÜNNEPEI

Temerin katolikus népe százötvenkilenc évvel ezelőtt tett fogadalmat: Szent Illés próféta napján, július 20-án senki nem dolgozik a határban, hanem mindenki templomba megy, és a szentmise imádkozva kéri Istent, hogy védje meg a települést, annak lakóit és munkájuk gyümölcsét. A régen tett fogadalomról azóta is minden évben megemlékeznek a délvidéki városban – így volt ez az idén is.

A zsúfolásig megtelt Szent Rozália-templomban Bábel Balázs kalocsakecskeméti érsek mutatta be a szentmisét, majd az ünnep másnapján, július 21-én, szintén a fogadalmi ünnep keretében sor került a temerini Varga család-

dok és a bármilyen formában hozzájuk tartozók második közös hálaadó szentmiséjére.

Mint Szungyi László esperesplébános mondta, a padsorokban akadt még hely, de van rá remény, hogy mind többen belátják: Isten akarata és az ember érdeke az összetartozás erősítése. Annak a reményének is hangot adott, hogy jövőre majd még népesebb és családiasabb lesz a Varga családok hagyományosnak induló kezdeményezése is: gyermekekkel és idősebbekkel együtt.

A szentmise résztvevőire Budapestről Isten áldását kérő Varga László atya is üdvözölte a családok és a névrokonok kezdeményezését, és ő is napjaink egyik legfontosabb feladatára, az összefogásra és egymásra találásra hívta fel a figyelmet.

A szép búcsúünnepért és a családi-as rokoni-névrokoni együttlétért külön köszönetet kell mondjunk Szungyi László lelkiatyáknak, Zsúnyi Tibor diakónusnak, Bencének, a kis ministránsnak, Gizella nővérnek és Simokovics kántor úrnak.

Varga József

Floridai levél

SAJT ÉS BOR

Évtizedek óta a meghívások gyakori mottója a Cheese and Vine, a sajt és bor. S ez a kurta invitálás szólhat egy képkialítás megnyitására csakúgy, mint egy iskolai ünnepségre vagy egy házi összejövetelre – jelezvén, hogy nagy traktára senki se számítson. Nyitva hagy viszont egy lényeges kérdést: milyen minőségűek a felkínált sajtok és a hozzájuk illő borok...?

Cheese and Vine. Korábban hiába volt a Haraszthy Ágoston telepítette kiváló szőlészet Kaliforniában, az itteniek borra még álmukban sem gondoltak, mára viszont alaposan kifinomult az ízlésük. Esemény az új termés bemutatása, s a szupermarketektől az italboltokig mindenki megtalálja az ízlésének és a pénztárcájának megfelelő. Borokban csakúgy, mint a sajtokban.

A rengeteg féle-fajta sajt felsorolása helyett kiragadom azt a hírességet, amelynek eredete a mesék világába vész, és amely még nem is régen fontos szerepet játszott egy, az USA és Franciaország közötti kötélfűzésben. Ez a sajt pedig nem más, mint a barlangokban érlelt, kiváló rokfort, amelyre jól illik Krúdy mondása: „A névnek szaga van...” Évekkel ezelőtt az Európai Unió leállította a hormonnal kezelt amerikai marha behozatalát. Erre válaszolt az USA a rokfortot nyomorító, háromszáz százalékos importadóval. Az egészen nagy hordereje nem volt: csak néhány hónapig tartott, és ide egyébként is nagyon kis mennyiséget hoztak be.

A rokfort a Dél-franciaországi Roquefort-sur-Soulzon nevű kis hegyi faluból származik, róla kapta a nevét. A hegyoldalhoz simuló település barlangjaiban állandó a hőmérséklet és a páratartalom. Ideális környezet a speciális penicillin (gomba) által beoltott, helyi juhajtó tejéből érlelt „szagos” sajtnak. Régen a rozskenyér szolgáltatotta az alapját, amit mára vegyileg állítanak elő. A környék sok-sok ezer farmerének, juhászának és a sajt előállításával foglalkozók tömegének fő bevételi forrása a falu hét barlangjában érlelt sajt, amit újabban a turisták hada is előszeretettel vásárol. Igaz, a piacon számos hasonló áru van, de egy évtizedekkel ezelőtti rendelkezés értelmében a rokfort név csak az itteni hét barlang termékét illeti meg.

Most pedig következze a specialitás eredetére utaló mese.

A Roquefort környékén nyáját legeltető juhászlegény meglátott a távolban egy szépséges pásztorlánykát. Szerelem az első pillantásra! A juhász nyomban a kutyájára bízta a nyáját, és elindult a lányka, a tünemény keresésére. Gyakorlatias legény lévén azonban előbb az elemőzsiáját, a sajtos rozskenyérét, bedugta a hegyoldal egyik hüvös nyílásába. Aztán elindult. De bizony hiába volt minden keresés. A lányt nem találta meg. Napok vándorlása után csalódottan, lógó orral baktatott vissza a nyájhoz. S mivel a búbanatánál még nagyobb volt az éhsége, beleharapott a közben penészes-sé vált kenyerebe. S ebben a pillanatban, mintha villám járta volna át! Soha nem érzett, felséges íz bizsergette meg a szájpadrását. Alig várta, hogy hazamenjen, és felfedezését elűjságotolja a falu öregjeinek.

Bölcs emberek voltak ezek a „régiekre”. Gondolkozni kezdtek, és juhtejel, rozskenyérrel, megteremtették az „aransajt”, a rokfort alapját. S, hogy a mese – meséhez illően végződjék: „A fiatalok megtalálták egymást. Egybekeltek, és évek múltán sok pici »rokfort« népesítette be a vidéket...”

Bitskey Ella, Sarasota

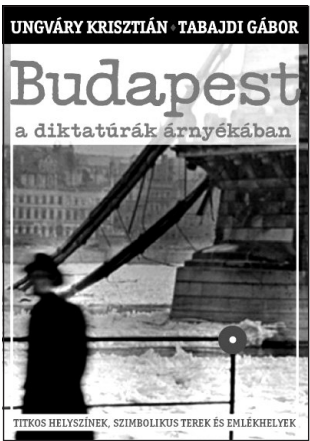
BUDAPEST ÉS A DIKTATÚRÁK

Rendhagyó útikalauz jelent meg a közelmúltban a magyar fővárosról Budapest a diktatúrák árnyékában címmel. A történész szerzőpáros, Ungváry Krisztián és Tabajdi Gábor olyan titkos színhelyeket, szimbolikus tereket és emlékhelyeket vett lajstromba, amelyek kapcsolatban állnak a XX. század totális rendszereivel. A szerzők már a tet-szetösen kiállított és számos fényképpel illusztrált kötet elején közlik, hogy terjedelmi okok miatt sem törekedhetnek a teljességre.

A könyv – mint minden jól forgatható útikalauz – térképeket is tartalmaz, és így teszi lehetővé az olvasók számára a bemutatott épületek, terek, utcák, szobrok helyszíni megtekintését. Persze számos olyan emlékhely is szerepel a könyvben, amelyet több történelmi réteg is befed. Ilyen például a Szabadság tér, amelynek északi felét a Budapesten található immár egyetlen szovjet emlékmű uralja hatvanhat esztendeje. 1928. augusztus 20-ára ezen a helyen állt az Ereklýs Országzászló, amelynek alapzatába a történelmi Magyarország minden vármegyéjéből hoztak földet. Az Országzászlót félárbocra eresztették, hogy ezzel is jelképezze az elcsatolt területek felett érzett nemzeti gyászt. A lobogót színes virágokból kialakított tékép vette körül, amely jól érzékeltette a Trianonban aláírt gyászos szerződés előtti és utáni helyzetet. Mindezt még jobban kidomborította a téren felállított, a négy égtájat jelképező szobor, alapzatán jelezve az elcsatolt országrészeket. E különös útikalauzból megtudjuk, hogy az irredentának nyilvánított emlékhelyet 1946 elején, az akkori budapesti

polgármester – a szovjet szorongatok védelmében Moszkvából hazatért Vas Zoltán – utasítására eltüntették.

A Magyarországot sújtó diktatúrákat alighanem egy Andrássy úti palota szimbolizálja a legbeszedesebben: a 60-as számú saroképület ma a Terror Háza Múzeum, amely működésével igyekszik elősegíteni a történelmi múlt súlyos örökségének feldolgozását. A palotát 1882-ben a kor közismert építész, Feszty Adolf tervezte, és idővel Perlmutter Izsák festőművész vá-

sároolta meg, majd hagyta a pesti Izraelita Hitközségre. A történelem fintora, hogy az épületet 1937-től éppen a Magyar Nemzeti Szocialista Párt vette bérbe. A nyilasok „Hűség Háza” néven hírhedtté vált épületébe már 1945 februárjában beköltözött az ÁVÓ, amely rendkívül rövid idő alatt országsszerre rettegett intézménnyé vált. A kommunista titkosrendőrség évtizedeken át állam volt az államban; az akkor már Sztálin nevét viselő sugárúton álló épületben fogva tartott rabokról sem kellett senkinek számot adnia. Így kényekedve szerint hurcolhatta meg a magyar katolikus egyházfőt, Mindszenty József hercegprímást is, mielőtt egy kirakatperben életfogytiglani börtönre ítélték. A kötetben más, egyházi vonat-

kozású emlékhelyek is szerepelnek. A Gellért-hegyi sziklakápolna története is jól példázza a félévszázados kommunista rendszer könyörtelen felépítését a hit elpusztítására. A lourdes-i grottóra emlékeztető kápolnát 1931-ben szentelték fel, majd szomszédságában, a Gellért-hegy Dunára néző oldalán a magyar alapítású szerzetesrend tagjai, a pálosok kolostort építettek. Ezt az ÁVÓ pribékjei 1951 húsvéthétén éjszaka feldúlták, páter Vezér Ferenc házfőnököt szovjet katonák meggyilkolásának vádjával halálra ítélték és kivégezték. A vele egy időben letartóztatott szerzeteseket pedig összesen több mint száz év fegyházbüntetésre ítélték. A kápolnát bezárták, majd bejáratát a '60-as évek elején még egy betonfállal is lezárták. Kevésbé exponált helyen tervezték a Magyar Szentföld-templomot, amellyel Majsai János Mór ferences atya egy jeruzsálemi zarándoklatának hatására a szegényebb hívők számára is lehetővé akarta tenni a zarándokok elményének átélését. A templom építését a világháború elakasztotta, majd a kommunista rendszer végleg elgáncsolta. A ma is üresen álló épület szomorú tanúságáttele az 1945 előtti hitbeli megújulásnak és a kommunista diktatúra egyházüldözésének. Budapestet egykor a Duna királynőjének is nevezték, és a jelek szerint a rendszerváltás óta ismét megkísérli elnyerni ezt a megtisztelő címet, de azért nem árt tudni, hogy a behegedt sebek mélyén miről mesél a múlt.

(Ungváry Krisztián és Tabajdi Gábor: Budapest a diktatúrák árnyékában – Jaffa Kiadó, Budapest, 2012)

Vincze András

AZ A NAP

Ki gondolta volna, hogy azt a fiókot, amelyet aznap délután becsuktam, soha többé nem fogom kinyitni? Ki sejtette, hogy azt a munkát, aminek éppen akkor gyűrűköttem neki, nem tudom többé folytatni?!

– Várj! Várj egy kicsit! Mindjárt én is jövök! – mondtam Csillag Palinak, aki valamikor egyetemi évfolyamtársam, most pedig a minisztériumban fölöttesem volt.

Pali azonban nem volt hajlandó megvárni, amíg befejezem a felsőpetényi tűzálló agyagrétegek korrelációját. Arca égett, szeme tüzelt, és én egyszerre rádőbbsentem, hogy olyan hullámok sodrába került, amelyek erősebbek az ő egyéni akaratánál. Lelkesen, fölhevülten rohant el, hogy „legalább a Parlamentnél” utolérje a tüntető tömeget.

*

Bevallom, nem nagyon kísértem figyelemmel a Petőfi Kör üléseit, s az Irodalmi Újság vépezsdítő nyári számai is csak hébe-hóba kerültek a kezembe. Csak október 6-án, a Rajk-temetés hírére kaptam föl hirtelen a fejem. Az már valahogy „meghaladta a mértéket”... Aztán ismét tompa, vihar előtti csend.

Az a keddi nap, október 23-a unalmas irodai napként indult. Aztán megszólalt a telefon: a Művelt Nép Könyvkiadó nemrég megismert lektora, Tamáskó Ödön hívott, ő számolt be nekem izgatottan a reggel óta történekről. Aztán, lelkiismeretes tudósítóként, óráról órára föl hívott.

Nem törődtem többé vele, hogy irodánkban hétrőbás kommunisták is ülnek, szimultán közvetítettem környezetemnek a híreket: Petőfi-szobor, Bem-szobor, kivágtott zászlók, hajmeresztő jelzavak... Lassan mindenki abbahagyta a munkáját. Várakozón körém sereglettek.

Ödön fejcsóváló hiteltelenséggel kommentált mindent. Nem bízott a sikerben. Engem azonban egyre jobban hatalmába kerített a lelkesedés, s ez a mámor fokozatosan átragadt társaimra is. Ekkor „ugrott be” Csillag Pali a központba, de már száguldott is tovább, mint egy megszálott. Távozása után én sem voltam képes a helyemen maradni. „Majd holnap folytatom”, és becsaptam a fiókot. Már csak a Vonzásra figyeltem. Ugyanígy tettek a többiek is. Déltűn 4-re, noha közönséges munkanap volt, kiürült az iroda.

Mire a Parlamenthez értünk, zsűfolásig megtelt a tér és a környező utcák. A diákok száma ekkor még elenyésző volt. A gyárakból, hivatalokból kitűdult dolgozók (munkások, értelmiségiek vegyesen) alkották a társaság zömét. Teherautókról leugráló emberek harsány kiáltásait hallottam: „Mink vagyunk a vörös Csepe!” – s ezekben a mondatokban leplezetlen gúny harsogott.

Több mint ötven esztendő távolából az események egymásutánja összekeveredik az emlékezetemben. Időnként Nagy Imrét követelte a tömeg, időnként azt, hogy távolítsák el az épület tetejéről a vörös csillagot, aztán pedig a kioltott fény miatt zűgölődtek. Azóta mindezt sokan elmesélték, leírták: az újságokból rögtönzött fályaerdőt, a lángok fényeketől vonaglását az egyre sűrűsödő éjszakában...

Hosszú várakozás után Nagy Imre végre megjelent a Parlament erkélyén. A sötétben alig lehetett felismerni.

– Elvtársak! – kezdte, de a tömeg sértett föl horkanással válaszolt:

– Nem vagyunk elvtársak!

A volt miniszterelnök beszéde csaldást keltett. Zavar és ijedség csendült ki belőle. Folyton csak ezt ismételtette:

– Nyugodjanak meg! Nyugodjanak meg! Menjenek szépen haza!

Kósza hírek érkeztek a rádiótól, hogy „ott már harcok folynak”. Sokan elindultak a Bródy Sándor utca felé. Mások barikádok építését fontolgatták.

(Folytatás a 8. oldalon)

PÁZMÁNY MAGÁNKÖNYVTÁRA

Szenzációs lelet Budapesten

A budapesti Egyetemi Könyvtárban azonosították Pázmány Péter pozsonyi magánkönyvtárának az Egyetemi Könyvtárba került állományrészét.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem jogelődjét, a nagyszombati egyetemet alapító Pázmány Péter pozsonyi magánkönyvtárának sorsa, melyet végrendeletileg a pozsonyi jezsuita kollégiumra hagyott, régóta foglalkoztatja a történeti kutatást.

Pázmány 1637. március 19-i halálának 375. évfordulóját ünnepelve a budapesti Egyetemi Könyvtár tudományos főmunkatársa, Knapp Éva az általa

kidolgozott módszerrel az Egyetemi Könyvtár történeti állományában azonosította Pázmány Péter pozsonyi magánkönyvtárának ide került állományrészét.

A szenzációs szakmai, irodalom- és könyvtártörténeti tudományos eredmény bepillantást enged az 1607-től Pozsonyban, illetve Nagyszombatban élő Pázmány Péter tudományos műhelyébe. „A magyar próza atyja” hatalmas életművéhez is kulcsként szolgál az egykori magánkönyvtár anyaga, mivel az tudásának és tájékozottságának alapvető bázisa.

A kötetek között egyaránt találhatók Pázmány Péternek ajándékozott aranyozott díszkötéses munkák (például a II. Ferdinánd német-római császár, magyar király ajánléka bíborosi kinevezése alkalmából; utolsó nagy műve, a prédikációinak sajtó alá rendezése során használt tekintélyes forrásanyag könyvtárában is jelenlevő kötetek, illetve az esztergomi érsekként politikai szerepet is betöltő Pázmány olvasmányai-ként szolgáló, gyakran saját kezű bejegyzésekkel ellátott történeti, politikai tárgyú nyomtatványok.

Magyar Kurír

„BÁTORSÁG HELYETT FÉLÜNK...”

Martini bíboros utolsó interjúja

Augusztus 31-én, 85 éves korában elhunyt Carlo Maria Martini bíboros, Milánó nyugalmazott érseke, akit évtizedeken át lehetséges pápaként emlegettek. Halála előtt három héttel Georg Sporschill jezsuita atya és Federica Radice felkeresték őt, és interjút készítettek vele. Az interjú szövegét Martini bíboros még elolvasta, és jóváhagyta. Fogadhatjuk ezt úgy is, mint egyfajta szellemi végrendeletet. Az írás Martini bíboros halálának másnapján jelent meg a *Corriere della Sera* címlapján. Az alábbiakban ennek szövegét olvashatjuk.

– Milyennek látja az Egyház helyzetét?
– Az Egyház megfáradt a jólétben élő Európában és Amerikában. A kultúránk megöregedett, a templomaink hatalmasak, a kolostoraink üresek, az egyházi bürokrácia felduzzadt, a vallási szertartásaink és a ruháink pompázatosak. Ezek a dolgok tényleg azt fejezik ki, hogy mivé lettünk mára... (...) A jólét ránk nehezedik. Ott tartunk, ahol a gazdag ifjú, aki szomorúan távozott, amikor Jézus meghívta őt, hogy legyen a tanítványa. Tudom, hogy nem könnyű mindent elengednünk. De legalább kereshetnénk olyan embereket, akik szabadok, és közelebb vannak az embertársaikhoz. Olyanokat, mint Romero érsek volt és az El Salvador-i vértanú jezsuiták. Hova lettek közülünk a hősök, akikről ihletet meríthetnénk? Semmilyen indokkal nem korlátozhatjuk őket az intézmény köteleivel.

„Hová lettek a hősök?”

– *Ki segíthet ma az Egyházon?*

– Karl Rahner atya kedvelte a hamu alatt rejlő parázs hasonlatát. Én a mai Egyházban olyan rengeteg hamut látok a parázs fölött, hogy néha elfog a tehetetlenség érzése. Hogyan lehetne megszabadítani a parazsat a hamutól, hogy ismét fellobbanjon a szeretet lángja? Először is meg kell keresnünk ezt a parazsat. Hol vannak az olyan nemes lelkű emberek, mint az irgalmas samaritánus? Azok, akiknek olyan hitük van, mint a római századosnak? Akik lelkesek, mint Keresztelő Szent János? Akik bátrak, mint Szent Pál? Akik hűségesek, mint Mária Magdolna? Én azt tanácsolom a pápának és a püspököknek, hogy keressenek tizenkét külsős embert a vezető posztokra. Olyan embereket, akik közel vannak a legszegényebbekhez, akiket fiatalok vesznek körül, akik új tapasztalatokat szereznek. Szükségünk van arra, hogy szembenézzünk olyan emberekkel, akik izzanak és ragyognak, hogy a Lélek mindenhová eljuthasson.

– *Milyen eszközöket ajánl az Egyháznak fáradtság ellen?*

– Az első a megtérés: az Egyháznak be kell ismernie a saját hibáit, és a gyökeres változás útjára kell lépnie, kezdve a pápán és a püspökökön. A pedofília botrányai arra mozdítanak bennünket, hogy a megtérés útjára lépjünk. A szexualitás kérdése, és minden, aminek köze van a testhez, ezt példázza. Ezek mindenki számára fontos dolgok, néha talán túlságosan is fontosak. Fel kell tennünk a kérdést magunknak, hogy az emberek vajon hallgatnak-e még az Egyház tanácsaira szexuális téren. Va-

jon az Egyház mértékadó tekintélynek számí-e még ezen a területen, vagy csak a média viccelődésének tárgya?

A második: az Isten Igéje. A II. Vatikáni Zsinat visszaadta a Bibliát a katolikusoknak. (...) Csak aki szíve mélyén megérti ezt az Igét, csak az vehet részt az Egyház megújításában, és csak az tud majd a személyes kérdésekre helyes döntéssel választ adni. Az Isten Igéje egyszerű, és olyan szívet keres magának társként, aki meghallgatja Őt. (...) Sem a papság, sem az egyházjog nem léphet az ember szívének helyébe. Az összes külső szabály, a törvények, a dogmák mind azért vannak, hogy tisztábbá tegyék ezt a belső hangot, és segítsék a lelkek megkülönböztetését. Kiknek vannak a szentségek? A szentségek nem fegyelmező eszközök, hanem segítséget jelentenek az embereknek az élet útján járva, a gyengeségek közepette. Elvisszük mi a szentségeket azokhoz, akiknek újult erőre lenne szükségük? Gondolok itt az összes elvált emberre, az újrászodott párokra, a kibővült családokra. Ezeknek különleges védelemre van szükségük. Az a mód, ahogy a kibővült családokkal bánunk, meg fogja határozni, hogy hogyan viszonyulnak majd a gyerekeik az Egyházhoz. Egy nőt elhagyja a férje, és talál egy új társat, aki törődik vele és három gyermekével. A második szerelem sikeres. Ha ezt a családot megbélyegezzük, nemcsak az anyát taszítjuk el, hanem a gyerekeit is. Ha a szülők kitaszítottnak érzik magukat az Egyházban, vagy nem érzik a támogatását, az Egyház el fogja veszíteni a jövő nemzedékét. A szentáldozás előtt így imádkozunk: „Uram, nem vagyok méltó...” Tudjuk, hogy nem vagyunk méltók (...). A szeretet kegyelem. A szeretet ajándék. A kérdést, hogy az elváltak áldozhatnak-e, meg kellene fordítani. Hogyan tud az Egyház a szentségek erejével azoknak a segítségére sietni, akik bonyolult családi helyzetbe kerültek?

– *Ön személy szerint mit tesz?*
– Az Egyház le van maradva kétszáz évvel. Hogyhogy nem rendül meg? Féltünk? Bátorság helyett féltünk? Az Egyház alapja akkor is a hit. A hit, a bizalom, a bátorság. Én öreg vagyok és beteg, mások segítségétől függök. A körülöttem lévő emberek éreztetik velem a szeretetet. Ez a szeretet erősebb a bizalmatlanság érzésénél, amit néha az európai Egyházzal szemben érzek. Csak a szeretet győzi le a fáradtságot. Isten a Szeretet.

Ford.: T. Zs.

KONFERENCIA MÁRTON ÁRONRÓL

Csíkszentdomonkoson, Márton Áron püspök szülőfalujában augusztus 23. és 25. között lezajlott az első, hagyományteremtőnek szánt konferencia, melyen történészek, egyháztörténészek, szociológusok, pedagógusok, szerkesztők mutatták be és vitatták meg Márton Áron püspökhöz kapcsolódó kutatási eredményeiket.

A konferencia résztvevői első ízben hallhatták olyan úttörőnek számító kutatók beszámolóit, mint például Denisa Bodeanu történész, aki Márton Áron Securitate-dossziéinak tartalmát mutatta

be, különös tekintettel a Megfigyelési fond tartalmára, melynek a püspökre vonatkozó 236 kötete összesen mintegy 77 ezer lapot tartalmaz. Ezt egészíti ki a Bűnvádi Iratok fondjában található (Fond Penal), Márton Áron és társai perének anyagát tartalmazó iratcsomó. Az e két fond anyagát áttekintő kutató beszámolt arról, hogy az összes, a Securitate által megfigyelt romániai személy közül Márton Áronra vonatkozik a legnagyobb mennyiségű iratanyag a titkosrendőrség irattárában. □

ISKOLA – AZ EUCHARISZTIA JEGYÉBEN

Gondolatok a katolikus nevelésről

Urbán József volt piarista tartományfőnök, a Budapesti Piarista Gimnázium igazgatója tanévnnyitó ünnepi beszédében azt mondta el, milyen az az iskola, amely az Eucharisziából táplálkozik.

1948. június 15-én Te Deumra jöttek össze ebben a kápolnában a pesti piarista iskola diákjai, a szülők és a tanárok. Az ünnepi beszédet Sík Sándor, az akkori tartományfőnök mondta. A beszéd elhangzásának másnapján – mindenki tudta, hogy ez fog történni – a parlament elfogadta az egyházi iskolák államosításáról szóló törvényt. Sík Sándornak az okozta a legnagyobb fájdalmat ezzel kapcsolatban, hogy a diákokat igazi szeretettel oktató és nevelő szerzetesközösség nem dolgozhat tovább együtt. A megfosztottság pillanatában világossá vált számára, mik az igazi értékei az iskolának. A közösségünk, az összetartozásunk a legdrágább a kincsünk.

Ez az Eucharisztia lényege is, hogy Isten számára mindennél fontosabb az ember: Isten nem akar az ember nélkül élni. Felkeresi őt, utánamegy az Istentől való elszakítottágha is, közösséget vállal a bűnös emberrel. Ez az Eucharisztia üzenete.

Hatvannégy év múltán talán nem tesszük rosszul, ha innen, ebből a helyzetből tekintünk rá magunkra és közös munkánkra. Miért is vagyunk mi együtt? Milyen az az iskola, amely az Eucharisziából táplálkozik? Milyen az az iskola, amely azt tudja Istenről, hogy mindennél fontosabb számára az ember? Az ilyen iskola a kapcsolatok iskolája, a közösség iskolája, a személyközpontú, az emberközpontú iskola.

Az iskolarendszer egyik legnagyobb veszedelemre ma – ahogy az egyik oktatási szakember írja: a piacodás. Az oktatási piac versengésre készíti egymással az iskolákat – együttműködés helyett. Emiatt viszont óhatatlanul olyan működés-mód jelenik meg az iskolán belül is, amely az együttműködés helyett a versengés, az összefogás helyett az összehasonlítás kultúráját teremti meg. Nem a másik és nem a kapcsolatépítés a fontos, hanem a másik legyőzése válik céllá. Nem is csoda, hogy az ilyen piacodott iskolarendszerben minden résztvevő embertelen nyomás alá helyeződik. Embertelen, mert valójában senki nem lehet önmaga, a piac logikája az emberségüktől fosztja meg őket.

Az Eucharisziából táplálkozó iskola nem a piac iskolája. Hanem a kapcsolatok, a közösség iskolája, a személy iskolája. Félreértés ne essék, itt is van igényesség és követelmény. A személyesség iskoláját nem a magára hagyó engedékenység jellemzi, hanem sokkal inkább az a meggyőződés: követelek téled, mert szeretlek. Képes vagy rá, hogy te is hozzájárulj az egészhez, mert van, amit csak te tudsz adni. Nélkülöd és a te közreműködésed nélkül nem vagyunk teljesek, és mi sem tudunk önmagunk lenni.

HÍD NÉPEK...

(Folytatás az 1. oldalról)

Martonyi János külügyminiszter beszédében kiemelte, hogy a globális kockázatokra, globális gazdasági, pénzügyi válságra a válasz az egyetemes szolidaritás, az egyetemes testvériség. Ennek jele az a tizenkétezer fiatal, aki több tízezer társának képviselőtében érkezett Budapestre.

A Genfesten hirdették meg az Egyesült Világ Projektet is (United World Project). Ki-ki saját aláírásával csatlakozott az ENSZ-hez előterjesztendő kéréshez, hogy hozzon létre egy megfigyelő szervet, amely felhívja a figyelmet a testvériség megvalósítására irányuló kezdeményezésekre, amelyek az arany szabályon alapulnak egyéni, közösségi, országos és nem-

Kellesz, szükség van rád. Rád van szükség.

Az Eucharisziából táplálkozó iskola az „értetek és sokakért” iskolája. Nem a válogatás, nem az elzárkózás, nem a kommuna iskolája, nem janicsárképző és nem a prozelitizmus iskolája. Sokszor mondjuk azt az egyházi iskolára, hogy felekezeti iskola. Vagyis olyan intézmény, amely valamiképpen a belső utánpótlást szolgálja. Mintha az lenne a célja, hogy tagokat toborozzon az Egyháznak. Alattomos és mélyen ható félreértés ez. Az Egyház ugyanis lényege szerint nyitott, mint ahogyan lényege szerint nyitott mindenkire az „értetek és a sokaságért” adott kenyér és test. Jézus nem legyőzni akar, és áldozata sem lekenyerezés. Nem adóssá tétel, hanem a szabadság terét megnyitó szeretet tette.

Az Eucharisziából táplálkozó iskola a közösség egyre tágabb köreire nyitott iskola. Olyan hely, ahol a találkozást tanuljuk mindnyájan: tanárok, szülők, diákok. A találkozást tanuljuk a másikkal és a másfélével. A sokaság és a sokféleség iskolája ez.

Az Eucharisziából élő iskola a magukat nem igaznak tartók iskolája. Azoké, akiket Jézus magához hív: nem az igazakat, hanem a bűnösöket. Ha valami összeférhetetlen az Eucharisziával, az pontosan a látszat és az álszentség, az igazságot kioltó igazodás és a hibázástól való félelem.

Az Eucharisziából táplálkozó iskolában éppen ezért szabad hibázni: a hiba nem tragédia, hanem a tanulás lehetősége. Nem a megszégyenülésnek, hanem a továbblépés lehetőségének alkalma, a szabadság ünnepe. Nem akkor járok jól, ha a tanárok eltussolják a tévedéseimet. Nem azzal segítenek a tanárok, ha elfordítják a fejüket, amikor marhaságot csinálok, szemtelenkedem, vagy destruktív vagyok. Azzal segítenek, ha ilyenkor belém akadnak. Az a közeg fejleszt, amely igényekkel lép fel velem szemben.

Ha nem engedjük meg egymásnak és magunknak azt, hogy akár tévedjünk, hibázzunk is, akkor nem leszünk képesek előállni azzal az eredetivel, akik vagyunk. Talán így elmondva könnyűnek tűnik ez a feladat. Valójában azonban ez jelenti a legnagyobb kihívást az iskola számára. És éppen ezért ez az a pont, ahol a leginkább van szükségünk arra, hogy az Eucharisziából táplálkozó tapasztalatainkat mozgósítsuk.

Ennek az iskolának nagyszerű tanára, Medvigy Mihály mondta mindig: „Minden csorbát ki lehet köszöörlni – amíg a penge tart”. Ennek a mondatnak a forrása is az Eucharisztia...

(A Magyar Kurír nyomán)

zetközi szinten egyaránt: „Azt tedd másokkal, amit szeretnél, hogy veled is tegyenek; ne tedd azt másokkal, amit nem szeretnél, hogy veled tegyenek.”

A fiatalok vasárnap délután a Szent István-bazilika előtti téren gyűltek össze hálaadó szentmisére, amelyet Erdő Péter bíboros mutatott be, Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia több tagjának jelenlétében. Erdő Péter szentbeszédében kiemelte, hogy a hídépítéshez szilárd alapok kellenek, és tudnunk kell, hogy mi az a szakadék, amelyet át akarunk hidalni. Ismernünk kell a partokat, vagyis azokat a kultúrákat, amelyeket össze akarunk kötni.

A következő világméretű találkozó a pápa által meghirdetett Ifjúsági Világatlakozó 2013-ban, Rio de Janeirowan lesz.

(MK)

HÍREK – ESEMÉNYEK

A mártír börtönében

Boldog Scheffler János mártírhalálának helyszínére, a Bukarest melletti Jilava börtönébe látogatott Schönberger Jenő püspök szeptember 12-én. Először kerülhet erre sor miután 1952. december 6-án Scheffler János a hite és az Egyház melletti rendíthetetlen kiállásáért kínzást és halált szenvedett el ott. A méltán történelmi jelentőségű eseményre mintegy hetven szatmári egyházmegyes zárandok is elkísérte Schönberger Jenő püspököt, de vele együtt misézett egyházmegyéje több papja, valamint Ioan Robu bukaresti érsek, Böcskei László nagyváradi püspök és Ruppert József piarista szerzetes is.

A válság gyökere

A jelenlegi válság gyökereinél nem csupán gazdasági és pénzügyi problémákat találunk, hanem a szolidaritásra és szubszidiaritásra épülő antropológiai látásmód hiányát – állapították meg a CCEE szeptember eleji, ciprusi ülésén az európai püspökök. Az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának szociális kérdésekért felelős tagjai a szeptember 3. és 5. közt tartott, nicosiai találkozóan a rendezvény záróközleménye szerint le- szögezték: a szociális politikát nem lehet csupán a profitra építeni, ami rombolja a társadalmi kohéziót. A találkozón Magyarországot Veres András szombathelyi püspök képviselte.

A környezetpusztítás ellen

Bűnbánatra szólított fel a környezetpusztítás miatt, és a teremtés helyreállításaért végzendő imára buzdította a híveket I. Bartolomaios ökumenikus pátriárka abban az enciklikában, amelyet a szeptember 1-jén kezdődött új ortodox egyházi év kapcsán bocsátott ki. „A föld és a környezet feletti uralom annak ésszerű használatát, élvezetét jelenti, nem pedig azt, hogy kapzsiságból romboló módon kizsákmányoljuk erőforrásait.” Üzenetében a pátriárka az egyén személyes felelősségét hangsúlyozta a természeti környezet megóvásával kapcsolatban.

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Mint az Egyesült Államokban élő világ- i személynek ki kell mondanom: bizonyos környezetekben megfigyeltem, hogy a katolikusok nem szeretnek evangelizálásról beszélni, és még kevésbé abba bekapcsolódni. Zavarba hozza őket, hogy mivel keresztények, kötelesek hirdetni az Evangéliumot minden férfinak és nőnek ezen a világon. Előnyben részesítenének olyan Egyházat, amely saját ügyeivel foglalkozik, és nem erőlteti magát másokra. Végül is kik vagyunk mi, hogy másokhoz így szóljunk: Jézus Krisztus a világ Üdvözítője; meghalt és feltámadt azért, hogy mindenkit megszabadítson a haláltól és büntől?

Ha az evangelizálással kapcsolatban ilyen érzelmeket táplálok, eljött az ideje, hogy felülvizsgáljam saját katolikus hitemet. Talán kis gyermekként megkeresztelték; de vállaltam-e valaha személyesen ezt a keresztséget? Talán hiszek Jézusban; de találkoztam-e vele? Ismerem-e őt az Igében, az Eucharisziában, az imában, mindennapi életemben? Jézus megígérte, hogy mindig velünk lesz; vele járok-e most, ezekben a napokban is?

Tavaly, a Pápai Missziós Műveknek küldött üzenetében, XVI. Benedek ezt írta: „Alapvető feltétele az Evangélium hirdetésének, hogy hagyjuk magunkat teljesen megragadni Krisztus, az Isten megtestesült Igéje által, mert csak azok, akik figyelmesen hallgatják a megteste-

A koronázás joga

Erdő Péter bíboros nyitotta meg az esztergomi bazilikában szeptember 1-jén, szombaton a főegyházmegyei gyűjtemények koronázási emlékeiből rendezett Ius Coronandi (A koronázás joga) című kiállítást. A tárlat III. Károly pozsonyi koronázását, illetve általában a magyar uralkodók koronázási szertartását mutatja be. Az állam alapításától kezdődően a magyar uralkodó koronázásának joga az esztergomi érseket illette egészen 1916-ig. A kiállítás november 11-ig látogatható.

Kérdezd a bíborost!

A közösségi média felé nyit a bécsi érsekség: Christoph Schönborn érsek, osztrák bíboros saját csatornát indít egy videomegosztó portálon. Az érsekség által létrehozott (Kérdezd a bíborost) című honlapra a YouTube segítségével video-üzenet formájában kérdéseket lehet feltölteni, amelyek közül az érsek minden héten válaszol egyre. Az érsekség fontosnak tartja a párbeszédet, és hogy az Egyház ne legyen személytelen a hívők szemében.

Életvédő politikusok

Strasbourgban szeptember 12-én különböző politikai csoportokhoz és országokhoz tartozó EU-parlamenti képviselők felhívást intéztek, hogy az új uniós kutatás-támogatási keretprogramban, a *Horizont 2020*-ban ne finanszírozzák az embriókkal és az embrionális őssejtekkel folytatott kutatásokat. „E kutatástípus egyértelmű kizárása az EU-finanszírozásból jelenti az egyetlen módot arra, hogy védelmezzük a szubszidiaritás alapelvét, ami az Európai Unió alapszerződésének egyik legfontosabb elve” – mutatott rá a lengyel Konrad Szymanski, konzervatív EU-képviselő. A politikusok az embriókkal és az embrionális őssejtekkel végzett kutatás helyett alternatívák keresésére ösztönöznek, mint pl. a felnőtt őssejt kutatás támogatása. Az Európai Parlament különböző bizottságai a következő hetekben szavaznak a javaslatról. □

sült Igét, és bensőleg egyesülnek vele, képesek hírnökeivé válni.” Különbö- evangelizáló erőfeszítésünk egyszerűen „emberi terv lesz, amely az Isten által Krisztusban tett üdvösségajánlat transzcendens dimenzióját eltitkolja, vagy el- sikklik felette”.

Az evangelizálás egyre bonyolultabb tevékenységgé válik; de ez ne bátorítanítson el. Ha Krisztus valóban megragadott bennünket, evangéliumhirdetésünk hiteles lesz. Krisztus minden emberre (szentekre és bűnösökre, hívőkre és az Egyház ellenségeire) irányuló szeretete ösztönöz minket. Imádkozni fogunk, hogy mindenki (főleg akivel kapcsolatba kerülünk) megtalálja a békét Krisztusban. Nem a hatalomra törekszünk, hanem a mindenféle szükségét szenvedők mellé állunk, hogy gyógyítsuk bajaikat. Anyagilag is segíteni fogjuk az evangelizálás munkásait.

Első levelében Szent Péter nekünk írja (3,13-16a): „Ki árthat nektek, ha buzgók vagytok a jóban? De még ha szenvedtek is az igazságosságért, boldogok vagytok. Ne féljetek fenyegetéseitől, és ne engedjétek, hogy megzavarjanak benneteket! Tiszteljétek szentül szívetekben Urunkat, Krisztust! Legyetek mindig készen arra, hogy mindenkinek válaszolni tudjatok, aki csak kérdezi, mi az alapja a reménye- teknek; de ezt szelíden, tiszteletteljesen és jó lelkiismerettel tegyétek!”

(Douglas Leonard, az imaapostolság egyesült államokbeli hivatalvezetője nyomán)

Nagy Ferenc SJ

Imakönyv a Hit évére

A Hit éve

(2012. október 11–2013. november 24.)

A XVI. Benedek által meghirdetett Hit éve két fontos célt jelöl meg:

– Az első önmagunk felé mutat: mélyedjünk el jobban hitünk lényegében; térjünk meg újból és hitelesen; s teljes szívből keressük a Krisztussal való élő kapcsolatot – elsősorban az imádság, az Oltáriszentség és a Szentírás által.

– A második cél embertársaink felé fordítja figyelmünket, hogy a megtalált kincset, Jézus Krisztust, minél több

testvérünkkel megoszthassuk. Ennek legfontosabb eszközei: hitünk reménységgel való megvallása és a karitatív szeretettel való tanúságtétel.

A Hit évében még inkább érezzük személy szerint nekünk szóló felhívásnak Jézus szavait: „Menjetek tehát, és tegyetek tanítványommá minden népet!” (Mt 28,19).

Ehhez szeretne segítséget nyújtani ez az imakönyv.

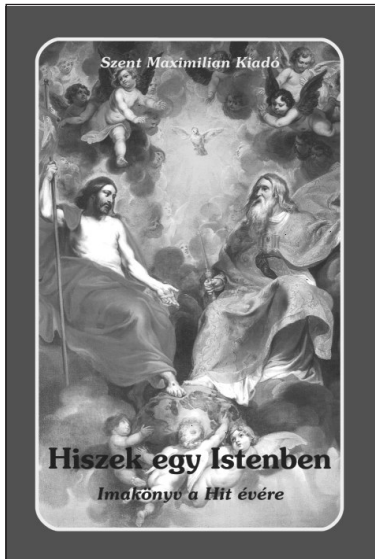
Hiszek egy Istenben

Imakönyv a Hit évére

Ára: 2,58 EUR

A TARTALOMBÓL:

- Egyházunk tanítása a hitről
- Részletek XVI. Benedek *A hit kapuja* című körleveléből
- Gyakorlati tanácsok a Hit évére
- Imádságok, elmélkedések
- Hitvalló szentek – szent hitvallók
- Az új evangelizáció szolgálatában
- Lelkiségi mozgalmak elérhetőségei
- Szentírási részek hitről, evangelizációról
- Evangelizáció interneten
- Ismert költők, írók alkotásai a hitről

Megvásárolható a Magyar Egyházi Könyvklub webáruházában:

www.egyhazikonyvklub.hu

Megrendelhető a Szent Maximilian Kiadónál:

Tel.: 0036-1/328-0196 – E-mail: maximil@t-online.hu

ZARÁNDOKLAT A HÁRMAS HATÁRNÁL

Négy nemzet hívei és a soproni bencés öregdiák zarándokok találkozóját tartották Kisasszony napján a hármashatár közeli Fertő-zugi Boldogasszonyban.

A soproni bencés öregdiákok Endrédy Csanád-emléktúrára vettek részt Kisboldogasszony napján, Boldogasszony – Németóvár – Hainburg útvonalon. Útjuk első állomásán, a hármashatár közeli búcsújárárhelyen, Boldogasszonyban együtt lehettek a Győri, a Kismartoni és a Pozsonyi Egyházmegye magyar, német, horvát és szlovák ajkú híveinek első közös zarándoklatán, melyet Egidius Zsifkovics, Kismarton püspöke kezdeményezett elődje, László püspök nemzetiségi egységteremtő szellemiségének jegyében. Ennek tanúságtételeként Zsifkovics püspök egyaránt beszéli a szlovák, a német és a magyar nyelvet, melyeken külön-külön is köszöntötte a híveket.

Boldogasszony – Burgenland jelenleg egyetlen ferences – bazilikájában a 10 órakor kezdődött búcsúi ünnepi misén Elias Unegg ferences házfőnök házigazda négy nyelven köszöntötte a résztvevőket. A szentmisét Egidius Zsifkovics és Pápai Lajos püspök mutatta be a nagy számban megjelent magyar, valamint osztrák és szlovák paptestvérekkel, köztük a soproni bencés öregdiákok tagjaként érkezett Butsy Lajos atyával, egykori győri bencés diákkal, a kárpátaljai missziójából nyáron hazatért, fertőrákosi plébánossal.

A mise magyar kezdőéneke Máriát, a magyarok Nagyasszonyát köszöntötte a zsúfoltságig, nagyobb részt magyarokkal telt templomban. A Bécsből érkezett kórus Haydn-miséjét a szlovákok, az osztrákok, de különösen a horvátok nagyon szép máriás népénekei is ékesítették.

(MK)

MÁRIARADNA MEGÚJUL

Az erdélyi Máriaradna ma nincs annyira a köztudatban, mint Erdély másik nagy ferences kegyhelye, Csík-somlyó, pedig az Osztrák–Magyar Monarchiának ez volt Mariazell mellett a legrangosabb zarándokcélpontja évszázadok óta. Zell és Radna egyaránt az Anjou-házból való magyar királyokhoz kötődik. E vonatkozásban Radna az idősebb, hiszen Károly Róbert telepítette itt le a ferenceseket, Zell pedig Nagy Lajosnak köszönheti rangját és fényét.

Az Aradtól mintegy harminc kilométerre keletre fekvő Máriaradnát a román kommunisták le akarták radiózni a föld színéről, még a település nevét is elvették, beolvastva a községet a közeli Lippa városába. Fénykorában harminc

ferences lakta a rendházat, és a kegyhely mellett három-négy vármegye katolikus népét szolgálták a barátok népmissziók tartásával.

A Maros völgye fölé emelkedő, dombra épült hatvanegynéhány méter magas, kéttornyú barokk kegytemplom és a mellette lévő háromszintes hatalmas kolostor most katasztrófális állapotban van, de mint Reinholtz András plébános, kegyhelyigazgató mondja: a kommunista évtizedeket átvészelt búcsújárárhely 13 millió euróból, vagyis 3,4 milliárd forintból születhet újjá a következő két évben, az EU jóvoltából.

Máriaradna templomát húsz éve, 1992. augusztus 28-án emelte bazilika rangra II. János Pál pápa.

(Ferences Sajtóközpont)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge, Birmingham; www.magyar-katolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043 -1/ 526 49 72 25. Miséző helyek: Bécsújhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, T.: 0043-1/3191403-18, E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, Előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: kersztfalvi@freemail.hu
Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: emest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatar Zoltán János, A-9854 Malta 74, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Kovács József, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mère Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully, Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, Tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap első vasárnapján 15.00, Boldog Wladyslaw z Gielniowa-templom, Przy Bazantarni u. 3., a metró Natolin megállójához közel. Kivétel március, mivel március 15-re való tekintettel március 11-én lesz.

Krakkó: minden hónap 3. szombatján Lagewnikiban a Szent Fausztina-templom magyar kápolnájában. Pénteken már Krakkóban vagyok szombat estig, tehát lelki beszélgetés, gyónás előzetes egyeztetés után bármikor lehetséges. Mobil: +4869/6619979 Cím: Nagy G. Emmanuel, Przy Bazantarni 3C 02-793 Warszawa, Poland.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-Mail: augsburgimisszio@web.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. Tel.: 0049- 911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadi kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/ 238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limbürg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kíségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommem, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eisligen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Pili György (0049-731/38 85 61 15), Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarter-katolikusok.de; www.stuttgarter-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, 00151 Roma, Telefon és fax: 0039 06 6530 796, mobil: 00 349 348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com, Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyja-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; 00151-Roma, tel.: +39-06 653 6573, fax: +39-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümliigen. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Wasgenring 47, CH-4055 Basel; Tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

*

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatát felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., Tel/Fax: +36-1/266-4515, E-mail: cserhati@katolikus.hu □

MÁRIA ÉS...

(Folytatás az 1. oldalról)

A zsinati szöveg nem merítette ki teljes mértékben az Isten Anyjára vonatkozó összes kérdést, de minden további reflexióhoz alapvető hermeneutikai látóhatárt jelent. Értékes egyensúly, amelyre mindig szükség van a teológiai racionalitás és a hívők érzelmevilága között. Különböző, egymást kiegészítő szempontok szerint kell elmélyíteni Isten Anyjának alakját. Mindig érvényes az igazság útja, a „via veritatis”, amely mellett végig kell haladni a művészetek, a szépség és a szeretet, azaz a „via pulchritudinis” és a „via amoris” útjain.

(Vatikáni Rádió)

AZ A NAP

(Folytatás az 5. oldalról)

„Aludjunk az egészre egyet, majd holnap meglátjuk, mi lesz!” – szólalt meg bennem a józanság hangja. A város budai része nyugodt volt, sőt: kihalt. Szelíd fények ringatóztak a Dunán...

„Majd holnap!” – gondoltam, de akkor még nem tudhattam, hogy másnapra lezárják a hidakat, s csak a túlpartról figyelhetem majd szívszorongva a Pesten föl-fölkattogó géppisztoly-sorozatokat, s lakásomban a rádió egymásnak ellentmondó jelentéseit. Nem sejthettem, hogy majd csak a „véres csüörtörök” zúrzavarában leszek újra szenvedő részese az eseményeknek...

*

Azóta, több évtizedes emigrációmban, sokat töprengtem azon a napon, s maig sem egészen értem, hogyan történhetett meg mindaz, ami történt. Milyen nehéz két ember között is harmóniát teremteni, akkor pedig néhány óra leforgása alatt eggyé forrott, „egy hullámhosszra” hangolódott egy egész ország! Ha valaki – esetleg Szent Péter, a halálom után – megkérdezné, érdemes volt-e élnem, a bozás nélkül vádaskolnám: igen, az 1956-os októberi napok csodájáért! Azért a mámorért, amelyet akkor éreztem, s melyhez azóta sem volt semmi fogható.

Saáry Éva

HIRDETÉSEK

Hévízen, a tótól 100 és 1000 m-re apartmanok kiadók. 25 EUR/2 fő. E-mail: info@hevizholiday.com. T.: 0036-83/341 063.

49 éves, magyar, szakképzett ápolónő, 24 órás idős- és betegápolást, háztartásvezetést vállal. T.: 0049-(0)8131/97 977 v. 0036-20/44 24 218.

Szakképzett ápolónő (53), több mint 20 éves külföldi tapasztalattal, magyar családnál, nemi és korhatár nélküli betegápolást és háztartást vállal. T.: 0036-70/385 19 49.

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka:

www.egyhazikonyvklub.hu

Szinte mindegyik könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNK BEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

AZ ERŐSZAK ELLEN

Kétezer – köztük mintegy kétszáz magyar – fiatal indult el Közép-Európa országaiból, hogy szeptember 20. és 23. között részt vegyen Auschwitzban és Krakkóban a Sant’ Egidio közösség által kezdeményezett *Európai fiatalok egy erőszak nélküli világért* mottójú nemzetközi találkozón. A szervezők sajtóközleményükben hangsúlyozzák: nemcsak európai, hanem világviszonylatban is érzékelhető, hogy égető szükség van az antiszemita, cigányellenes, xenofób és rasszista megnyilvánulásokkal szembeni fellépésre. Az európai társadalmakban, beleértve a közép-európai országokat is, aggasztóak az erőszak megnyilvánulásának jelei. A fiatalok között terjed az idegenek, a más-milyenekkel szemben diszkriminatív mentalitás és a kirekesztő viselkedésminták. A figyelemfelhívással az együttélésnek azt a kultúráját terjesztik, amely tiszteli a méltóságot a különbözőségben. Döntő jelentőségű kihívás ez Európa és az egész világ jövőjének szempontjából. A résztvevők a meg népirtás áldozatainak emlékélyén felolvasták kiáltványukat. □

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

A Bécsi Egyházmegye tájékoztatása nyomán tudatjuk, hogy Venczák Imre életének 62. évében augusztus 1-jén elhunyt.

Paptestvérünket, aki 1951. július 26-án született Dadon, Székesfehérváron szentelték pappá 1974. június 24-én. Papi szolgálatát káplánként végezte Csákváron 1974–75, Pilisvörösváron 1975–76, a csepeli Jézus Szíve Plébánián 1976–78, és Budafok-Belvárosban 1978–81 között. 1981- ben külföldre távozott.

Nyugodjék békében! □

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal: MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@gmx.de www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc Felelős kiadó: Merka János Felelős szerkesztő: Czoboreczy Bence A szerkesztőbizottság tagjai: Ramsay Győző, Vincez András
*
Redaktion und Herausgeber: UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Verantwortlicher Herausgeber: Merka János Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de eletuenk@gmx.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR 11 Exemplare nach Übersee mit Luftpost USS 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarischsprachige Katholische Mission Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.